

РІШЕННЯ
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії **Анфілов Дмитро Юрійович**, 1997 року народження, громадянин України, освіта вища: впродовж 2015-2019рр. здобував вищу освіту в Університеті державної фіскальної служби України за спеціальністю «Фінанси і кредит» і наприкінці навчання отримав кваліфікацію бакалавра з фінансів і кредиту; протягом 2019-2021 рр. – здобував вищу освіту в Університеті державної фіскальної служби України за спеціальністю «Фінанси, банківська справа та страхування» та отримав кваліфікацію магістра фінансів, банківської справи та страхування; у 2021 році вступив до аспірантури Державного податкового університету за спеціальністю 051 «Економіка» на денну форму навчання (наказ № 1046 від 19.08.2021 р.).

Здобувач успішно виконав акредитовану освітньо-наукову програму «Економіка» спеціальності 051 «Економіка».

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом Державного податкового університету, Міністерства фінансів України, м. Ірпінь, від 30 червня 2025 р. № 772, у складі:

Голови разової

спеціалізованої вченої ради - Яніни Василівни Белінської, доктора економічних наук (08.00.08 Гроші, фінанси і кредит), професора, професора кафедри економічної політики, маркетингу та бізнес-аналітики Державного податкового університету

Рецензенти -

Марини Олегівни Скорик, кандидата економічних наук (08.00.08 Гроші, фінанси і кредит), доцента, доцента кафедри економічної політики, маркетингу та бізнес-аналітики Державного податкового університету

Ольги Іванівни Марченко, кандидата економічних наук (08.00.08 Гроші, фінанси і кредит) доцента, доцента кафедри управління та бізнес-адміністрування Державного податкового університету

Офіційних опонентів -

Наталії Валентинівни Ушенко, доктора економічних наук (08.00.03 Економіка та управління національним господарством), професора, професора кафедри міжнародної економіки Київського столичного університету імені Бориса Грінченка

Тетяни Петрівни Несторенко, кандидата економічних наук (08.03.02 Економіко-математичне моделювання (за новою редакцією - 08.00.11 Математичні методи, моделі та інформаційні технології в економіці)) доцента, доцента кафедри економіки, менеджменту та фінансів Бердянського державного педагогічного університету.

на засіданні 20 серпня 2025 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» **Анфілов Дмитро Юрійович** на підставі публічного захисту дисертації «Забезпечення сталого розвитку міст України» за спеціальністю 051 «Економіка».

Дисертацію виконано на кафедрі управління та бізнес-адміністрування Державного податкового університету, Міністерства фінансів України, м. Ірпінь.

Науковий керівник – Юр'єва Поліна Борисівна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економічної політики, маркетингу та бізнес-аналітики Державного податкового університету. Тему дисертації «Забезпечення сталого розвитку міст України» (англійською «Ensuring Sustainable Development of Cities in Ukraine») було затверджено на засіданні вченої ради Державного податкового університету від 30 жовтня 2024 р., наказ № 1666.

Дисертація і документи, подані до разової спеціалізованої вченої ради, відповідають вимогам «Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах)» затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2026 р. № 261, «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису, виконаного державною мовою, який є цілісним комплексним завершеним науковим дослідженням, містить нові науково-обґрунтовані результати, що відрізняються новизною в постановці і вирішенні завдань з поглиблення теоретичних засад, в якій розв'язане конкретне наукове завдання, що полягає в розробці концептуальних, методичних та прикладних інструментів забезпечення сталого розвитку міст України, зокрема сталої мобільності, екологічної збалансованості, просторової інтеграції та адаптивного управління урбанізованими територіями.

Важливими результатами дисертаційної роботи, які відзначаються значним рівнем наукової новизни полягає: в розробці нових підходів до стратегічного управління сталим розвитком міст України, що поєднують цифрові інновації, соціальну орієнтованість та екологічну стійкість:

- визначення поняття «сталий розвиток міста» як збалансованого і безперервного процесу трансформації міського середовища, що забезпечує економічну ефективність, соціальну інклюзію та екологічну стійкість, базується на інноваціях, прозорому управлінні й активній участі громади та спрямований на підвищення якості життя нинішніх і майбутніх поколінь з урахуванням глобальних викликів і локальних особливостей. Дефініція поняття «сталий розвиток міста» на відміну від існуючих, виділяє ключові інструменти його досягнення та підкреслює практичну спрямованість на підвищення якості життя та реагування на сучасні виклики;

- науково-методичний підхід до оцінювання сталого розвитку міст шляхом розробки інтегрального індексу, який, на відміну від існуючих, враховує прогрес соціально-економічного розвитку та доповнює традиційні показники за рахунок включення локальних, інклюзивних індикаторів, а також показників ролі громадськості та участі бізнесу. Запропонований інтегральний індекс дозволяє здійснювати більш об'єктивну та всебічну оцінку стану та динаміки сталого розвитку міських територій, враховуючи не лише кількісні, а й якісні аспекти взаємодії ключових стейкхолдерів;

- основні принципи сталого розвитку міст шляхом включення урбаністичної мобільності як окремого фундаментального принципу, що відображає її критичну роль у забезпеченні екологічної рівноваги, економічної ефективності та соціальної справедливості та уточнено функціональні складові сталого розвитку міст за рахунок доповнення їх такими аспектами, як «інноваційні технології та цифровізація», «міське планування й адаптація до змін клімату», що відображає сучасні виклики та інструменти реалізації цілей сталого розвитку. Врахування зазначених складових забезпечує більш повне та комплексне розуміння архітектури сталого міського розвитку;

- практико-орієнтований підхід до визначення рівня урбанізації за модифікованою формулою з урахуванням закону Ципфа (Zipf), який враховує кількісні показники населення й індекси сталого розвитку міста, включно із екологічним і соціальним індексами. Представлений підхід сприяє виявленню сильних і слабких сторін урбаністичного розвитку, а також може використовуватися для порівняння рівня урбанізації між регіонами та створення рейтингів для міського планування й управління.

Здобувач має 13 наукових праць, з яких: 7 - статті у наукових виданнях, включених до переліку фахових наукових видань України (2 з них – у співавторстві); 6 - публікації у збірниках матеріалів за результатами роботи міжнародних науково-практичних конференцій. В опублікованих працях здобувача повністю відображено сутність та зміст отриманих результатів

дослідження та їх наукова новизна. Автором дотримано принципів та норм академічної доброчесності.

Статті у наукових фахових виданнях:

1. Браунагель А. В., Анфілов Д. Ю. Соціальне партнерство як елемент сталого розвитку міст. *Економіка та суспільство*, 2022. Вип. 44. URL : <https://economyandsociety.in.ua> HYPERLINK "https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1835"/index.php/journal/article/view/1835.

2. Браунагель А. В., Анфілов Д. Ю. Соціальне підприємництво як сучасний вектор розвитку економіки. *Економіка та суспільство*. 2022. Вип. (38). DOI : <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/download/1330/1285/>.

3. Анфілов Д. Ю. Сталий розвиток міст: відкрите урядування та інноваційний підхід для платформного урбанізму. *Підприємництво і торгівля*. 2023. Вип. 39. URL : <http://journals-lute.lviv.ua/index.php/pidpr-torgi/article/view/1475>.

4. Анфілов Д. Ю. Сталий розвиток міст та територій: теорія стратегічного розвитку та методика вимірювання. *Соціальна економіка*. 2024. Вип. 67. С. 5–14. DOI : <https://doi.org/10.26565/2524-2547-2024-67-01>

5. Анфілов Д. Ю. Сталий розвиток міст через призму інновацій та соціального підприємництва. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2024. Вип. 330 (3). С. 109–115. DOI : <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2024-330-15>

6. Анфілов Д. Ю. Міжнародні стандарти ISO для сталого міського розвитку: можливості адаптації та застосування в Україні. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2024. Вип. 52. С. 7–16. DOI : <https://doi.org/10.32782/2413-9971/2024-52-1> HYPERLINK "https://doi.org/10.32782/2413-9971/2024-52-1"/doi.org/10.32782/2413-9971/2024-52-1

7. Анфілов Д. Ю. Стратегії та перспективи сталого розвитку міст України. *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*. 2025. Вип. 1. С. 334–342. DOI : <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-338-50>

Наукові праці апробаційного характеру:

8. Анфілов Д. Ю., Мацелюх Н. П. Проблеми місцевого економічного розвитку громад та шляхи їх вирішення. *Сучасні виклики у розвитку міст та регіонів України* : Всеукраїнська науково-практична конференція, 29 листопада 2022 р. Ірпінь : Державний податковий університет, 2022. С. 30–33. URL : <https://ir.dpu.edu.ua/items/38658edf-4461-48c2-b403-8378e791c500>

9. Анфілов Д. Ю., Мацелюх Н. П. Проблеми забезпечення економічного розвитку деокупованих регіонів. *Синергетичні драйвери*

розвитку обліку, податкового аудиту та бізнес-аналітики : II Міжнародна науково-практична інтернет-конференція, 28 квітня 2023 р. / Державний податковий університет. 2023. С. 670–673. URL : <https://drive.google.com/file/d/1Z5D9I6LfAtajVXod80OCnuAFqpfhOP8R/view>

10. Анфілов Д. Ю. Концепція «Нердистанів» як шлях до smart розвитку міст та територій. *Економічні перспективи підприємництва: виклики воєнного часу та повоєнної відбудови* : VII Міжнародна науково-практична конференція, м. Ірпінь, 31 травня 2024 р. Ірпінь, 2024. С. 292–295. URL : <https://surl.li/qgwhm> HYPERLINK "https://surl.li/qgwhmi"i

11. Анфілов Д. Ю. Забезпечення економічного розвитку міст України: реалії воєнного часу. *Transformation of Fiscal Policy in the Context of Eurointegration* : the 14th International Scientific and Practical Conference, м. Ірпінь, 8 грудня 2023 р. Ірпінь, 2023. С. 328–333. URL : <https://dpu.edu.ua/konkursnyi-balrozrakhunokmahistr?view=article&id=3738:transform-fp&catid=216>

12. Анфілов Д. Ю. Імперативи податкової безпеки та стійкості в умовах воєнного стану та євроінтеграції. *Трансформація фіскальної політики в умовах євроінтеграції* : XV Міжнародна науково-практична конференція, 22 листопада 2024 р. 2024. С. 24–27. URL : <https://omp.dpu.edu.ua/catalog/view/661/1057/8674>

13. Анфілов Д. Ю. Забезпечення сталого розвитку міст України. *Синергетичні драйвери розвитку обліку, податкового аудиту та бізнес-аналітики* : IV Міжнародна науково-практична інтернет-конференція, 14 травня 2025 р. Ірпінь, 2025. URL : <https://dpu.edu.ua/naukovi-zakhody/iii-mizhnarodna-naukovo-praktychna-internet-konferentsiia-synerhetychni-draivery-rozvytku-obliku-podatkovoho-audytu-ta-biznes-analytyky>

У дискусії взяли участь голова і члени разової спеціалізованої вченої ради та висловили наступні зауваження:

Офіційний опонент - доктор економічних наук, професор **Ушенко Наталя Валентинівна**, професор кафедри міжнародної економіки Київського столичного університету імені Бориса Грінченка. Наголошуючи на загальній позитивній оцінці, вважаю за доцільне і необхідне висловити зауваження та положення дискусійного характеру:

1. Термінологічна база дослідження, попри загальну теоретичну системність, місцями потребує додаткового розмежування понять. На сторінках 59, 67, 69, 123-124 зустрічаються терміни «платформний урбанізм», «екосистема міста», «смарт-місто», які використовуються у дотичних контекстах, однак без достатнього концептуального розділення. Було б доцільно подати узагальнювальну схему або таблицю, що показує ієрархію або взаємозв'язки між цими категоріями, особливо в контексті цифрової трансформації міських систем.

2. Методика розрахунку інтегрального індексу сталого розвитку міста (I_{OSR}), представлена у підрозділі 2.2 (стор. 123–135), зокрема формула (6) та формулювання блоків I_{OSR} , має теоретично узагальнений вигляд. Хоча в моделі враховано екологічні, соціальні, економічні та управлінські індикатори (E_i , S_i , E_{k_i} , U_i), вагові коефіцієнти подано у вигляді рівних (0,25), без докладного обґрунтування вибору таких значень для різних муніципальних контекстів. Крім того, нормалізація показників здійснена через загальні формули (табл. 2.6–2.10), але в дисертації не розкрито алгоритм прийняття рішень щодо межових значень, типів шкал або способів агрегування. Враховуючи заявлений прикладний характер моделі, апробація запропонованої методики на прикладі одного з українських міст із покроковим поясненням процесу розрахунку, підтвердило б її гармонізацію із реаліями їх зовнішнього середовища.

3. Оцінка ризиків реалізації запропонованих управлінських моделей здійснена лише фрагментарно (стор. 77-78, 154). У той час як автор влучно ідентифікує переваги цифрової трансформації, недостатньо окреслено ризики впровадження цифрових інтерфейсів у практику управління на місцевому рівні: питання цифрової нерівності, кібербезпеки, технологічного бар'єру для громад, проблеми інтеграції даних, залежності від великих платформ. Враховуючи контекст післявоєнного відновлення, нестабільне інституційне середовище та обмежені ресурси громад, доцільно посилити ризикорієнтований аналіз.

4. Практична апробація авторських моделей у містах Ірпінь та Коцюбинське (стр. 137), зафіксована у вигляді посилань на довідки органів місцевого самоврядування (додатках (зокрема, довідка №131/2 від 19.12.2024 р. - додаток М), однак сам процес апробації не є детально висвітленим. Залишаються відкритими питання щодо конкретних інструментів, які були впроваджені, їх впливу на якісні або кількісні характеристики сталого розвитку, а також способу вимірювання ефективності застосування моделей. Переконливими аргументами стали б отримані результати в порівняльній формі - до та після застосування рішень, із зазначенням результативних індикаторів.

5. Стиль викладу та складність термінології, особливо у розділах 1 і 3, орієнтований на фахову академічну аудиторію. У тексті використовуються складні скорочення, англомовні аббревіатури та міждисциплінарні терміни (наприклад, SPARC, Zipf, City-as-a-Platform, Exabyte Economy, digital divide, data monopolies, тощо - див. стор. 18, 45-69, 154-157), які не завжди супроводжуються поясненням або прикладами. Для полегшення сприйняття широким колом фахівців з управління, урбаністики, екології чи економіки та з урахуванням міждисциплінарності термінології доцільним було уникати вказаних ускладнень у представленні результатів дослідження.

Офіційний опонент - кандидат економічних наук, доцент **Несторенко Тетяна Петрівна**, доцент кафедри економіки, менеджменту та фінансів Бердянського державного педагогічного університету.

Дисертаційна праця є науково-завершеним рукописом, логічно-структурована та має високий ступінь між-дисциплінарної інтеграції. Разом з тим, певні аспекти дослідження потребують уточнення або поглиблення. Викладені нижче зауваження не знижують наукової цінності роботи, проте можуть бути враховані у подальших публікаціях та практичній діяльності автора.

1. Обґрунтування вибору системи SPARC як прикладу впровадження інноваційної технології (стор. 168–174, 184–185) подано достатньо розгорнуто, проте залишається відкритим питання, чому саме ця система обрана як ключовий приклад. У роботі не представлено порівняльного аналізу альтернатив (наприклад, City-as-a-Platform, UrbanThings, цифрових рішень інших міст), що дозволило б оцінити конкурентні переваги SPARC у контексті сталого розвитку. Враховуючи заявлений міждисциплінарний підхід, доцільним було б також вказати критерії відбору кейсу SPARC: його масштабованість, економічну доцільність, відповідність цілям міської політики або рівень інституційної підтримки.

2. Додатково зауважується, що в роботі недостатньо проаналізовано ризики впровадження SPARC та подібних систем в умовах обмежених ресурсів малих громад. Хоча автор слушно зазначає соціально-економічні вигоди (стор. 184), не розкрито можливі бар'єри: нестача фінансування, відсутність технічного персоналу, інституційна фрагментованість або низький рівень цифрової грамотності. Доцільним було б включити SWOT-аналіз або ризикматрицю.

3. Практична значущість результатів, викладена на стор. 126–129, 185, має концептуальний характер, але бракує деталізації щодо каналів імплементації результатів: які саме підрозділи або функціональні структури міських рад можуть застосовувати цифрові інструменти, де саме впроваджується інтегральний індекс сталого розвитку, як здійснюється моніторинг змін. Наприклад, чи йдеться про департаменти цифровізації, просторового розвитку, безпеки, комунального господарства тощо.

4. У дисертації використано приклади окремих країн і міст, однак не подано системного зіставлення моделей впровадження цифрових інструментів сталого розвитку в різних інституційних контекстах. Більш повне охоплення практик держав ЄС, США або країн Азії дозволило б глибше обґрунтувати можливості адаптації таких рішень до українських реалій, зокрема в умовах децентралізації та післявоєнного відновлення.

Рецензент - кандидат економічних наук, доцент **Скорик Марина Олегівна**, доцент кафедри економічної політики, маркетингу та бізнес-аналітики Державного податкового університету.

Загалом, дисертаційна робота, справляє враження цілісної, аргументованої та змістовної наукової праці, що вирізняється високим рівнем теоретичного узагальнення та орієнтацією на вирішення прикладних завдань у сфері забезпечення сталого розвитку міст. Водночас, низка положень роботи потребують додаткового уточнення, деталізації або обговорення, що

зумовлено як складністю досліджуваної тематики, так і її міждисциплінарним характером.

1. У частині систематизації факторів сталого розвитку міських територій автором запропоновано чотири компонентну структуру, що охоплює економічні, екологічні, соціальні та інституційні фактори (стор. 42-44). Однак поза увагою залишилися просторово-територіальні детермінанти, які, згідно з сучасними європейськими підходами до урбаністичного планування, є важливим компонентом системного бачення сталого розвитку. Йдеться, зокрема, про щільність забудови, ефективність використання міської площі, доступність зелених зон, інтеграцію периферійних територій та впровадження концепцій Transit-Oriented Development (TOD). Включення даного аспекту дозволило б автору зміцнити структурну модель факторного впливу та розширити прикладну значущість дослідження.

2. У частині дослідження, присвяченій стратегічному управлінню сталим розвитком, дисертант наголошує на важливості використання стратегічних документів на муніципальному рівні (стор. 117-140). Проте в межах дисертаційної моделі залишилось недостатньо розкритим питання інструментального супроводу реалізації стратегій. Зокрема, потребує подальшого опрацювання механізм моніторингу досягнення цілей стратегій на основі індикаторного аналізу. Недостатньо аргументованою виглядає система критеріїв ефективності впровадження стратегічних планів сталого розвитку. Було б доцільно адаптувати або розробити авторську систему індикаторів у відповідності до Цілей сталого розвитку ООН (SDGs), що дозволило б сформулювати інтегральну оцінку динаміки сталості муніципальних утворень.

3. В проектному розділі дослідження, де представлено авторську методику оцінювання рівня сталого розвитку міста (стор. 140-151, 176-185), є окремі методологічні неточності. Зокрема, при агрегуванні показників відсутня процедура нормалізації вхідних даних, що може викривлювати результати за умов використання показників з різними одиницями виміру та масштабами. Окрім того, модель не передбачає можливості адаптації до типологічної диференціації міст (обласного, районного, селищного значення), що обмежує її універсальність і порівняльну функціональність. Доцільно було б також пояснити механізм визначення вагових коефіцієнтів, які суттєво впливають на підсумкову оцінку.

4. Автором справедливо зазначено значення цифровізації міського управління (стор. 45-69, 154-167), проте розгляд потенціалу smart-рішень обмежується загальними міркуваннями щодо їх доцільності. Бракує чіткого бачення інституційного механізму цифрової трансформації міст, зокрема: як здійснюється розподіл функціональних повноважень між органами місцевого самоврядування, підрозділами цифрової інфраструктури, операторами баз даних; який обсяг даних є необхідним для роботи систем моніторингу в реальному часі; які ризики пов'язані із впровадженням цифрових інтерфейсів у процесах прийняття управлінських рішень на місцевому рівні. Враховуючи

тематику дослідження, ці аспекти заслуговують на окреме аналітичне опрацювання.

5. Попри ґрунтовний аналіз нормативно-правової бази України у сфері сталого розвитку (стор. 56-58, 82-86), у роботі відсутній компаративний аналіз із досвідом країн Європейського Союзу, що в цілому виглядає як упушення, враховуючи те, що більшість політик сталого розвитку в українських містах орієнтується саме на європейські практики та програми (наприклад, URBACT, Covenant of Mayors, Green City Action Plan). Порівняльний огляд інституційних механізмів, індикаторів, регіональної політики у сфері сталого міського розвитку дозволив би посилити доказову базу та вивести дослідження на вищий рівень зовнішньої валідності.

Рецензент - кандидат економічних наук, доцент **Марченко Ольга Іванівна**, доцент кафедри управління та бізнес-адміністрування Державного податкового університету.

Враховуючи науково-практичну цінність роботи та розробку теоретико-практичного інструментарію, слід виділити дискусійні моменти, які можуть уточнити та надати додаткові аргументи при захисті роботи.

1. У дисертації підрозділу 1.3 «Сталий розвиток міст і територій: теорія стратегічного розвитку та методика вимірювання» коректно окреслено роль міжнародних стандартів, зокрема стандартів серії ISO (зокрема ISO 37120, ISO 37122) у вимірюванні сталого розвитку міст (ст. 82-87; ст. 90-92). Проте в роботі відсутні конкретні приклади впровадження цих стандартів в українських містах, що створює розрив між міжнародною методологією та національною практикою. Яким чином у дисертації враховано поточний стан адаптації стандартів ISO для міського розвитку в Україні, та чи здійснювалось порівняння з реальними практиками муніципального управління на національному рівні?

2. У розділі 2, зокрема в підрозділі 2.2 («Оцінка прогресу та моніторинг сталого розвитку міст»), автором зазначено інструментарій оцінювання сталого розвитку територій. Разом із тим, необхідно чіткіше розмежувати методичні підходи, що застосовуються в міжнародній практиці від авторських напрацювань (ст. 120). Варто уточнити, у чому саме полягає оригінальність удосконаленої моделі інтегрального індексу сталого розвитку (Іоср), які саме індикатори було обґрунтовано або оновлено, та як модель реагує на сучасні виклики повоєнного відновлення українських міст.

3. Запропоноване автором розширення системи оцінки сталого розвитку міста має вагоме практичне значення, однак ефективність інтеграції нових індикаторів значною мірою залежить від чіткості критеріїв їх добору, релевантності до конкретного міського контексту, а також можливості подальшого застосування у процесі муніципального планування (ст. 141, ст. 150). Якими критеріями обґрунтовано відбір додаткових ресурсо-ефективних індикаторів для інтеграції у модель ІОСР, зокрема таких як цифрова грамотність, прозорість бюджетних витрат, ефективність використання інвестицій тощо?

4. У дисертації представлено низку авторських моделей (SPARC, Іоср, екосистемний підхід) (ст.157, ст. 168), що мають високий теоретичний потенціал. Водночас варто відзначити відсутність повномасштабного кількісного тестування цих моделей на базі статистичних даних по всіх містах України. Це частково обмежує верифікацію запропонованих підходів, знижуючи можливість оцінити їхню універсальність та практичну придатність у міжрегіональному або національному масштабі. Які причини обмеження кількісного аналізу лише окремими містами, та чи планує автор у подальших дослідженнях здійснити апробацію запропонованих моделей на розширеній вибірці для підвищення репрезентативності результатів?

Голова разової спеціалізованої вченої ради - доктор економічних наук, професор **Белінська Яніна Василівна**, професор кафедри економічної політики, маркетингу та бізнес-аналітики Державного податкового університету, без зауважень.

Науковий керівник - кандидат економічних наук, доцент **Юр'єва Поліна Борисівна**, доцент кафедри економічної політики, маркетингу та бізнес-аналітики Державного податкового університету, без зауважень.

Результати відкритого голосування:

«За» 5(п'ять) членів ради,

«Проти» немає членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує **Анфілову Дмитру Юрійовичу** ступінь доктора філософії з галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» за спеціальністю 051 «Економіка».

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової
спеціалізованої вченої ради

Яніна БЕЛІНСЬКА

Державний податковий університет
Підпис: *Яніна Белінська* засвідчую:
Белінська
учений секретар *Поліна Селіванова*
21.05.2025